

Zakon o uslugama

Zbirni podatci

Narodne novine 80-1702/2011

Vrijedi/Primjena: od 21.7.2011

Vrijedi na dan: 09.05.2016

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Sadržaj po poglavljima

I. OPĆE ODREDBE	1
II. NAČELA UPRAVNOG POSTUPANJA	3
III. PRAVO NA SLOBODU POSLOVNOG NASTANA ZA PRUŽATELJE USLUGA	3
IV. SLOBODA PRUŽANJA USLUGA I IZNIMKE	5
V. PRAVA PRIMATELJA USLUGA	6
VI. SIGURNOST I KVALITETA USLUGA	7
VII. UPRAVNA SURADNJA I NADZOR	9
VIII. NADZOR NAD PROVEDBOM ZAKONA I PREKRŠAJNE ODREDBE	10
IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE	10

Tekst

I. OPĆE ODREDBE

Predmet Zakona

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje pravo na poslovni nastan i slobodu pružanja usluga na teritoriju Republike Hrvatske, uz osiguravanje visokog stupnja sigurnosti i kvalitete tih usluga, sukladno Direktivi 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. godine o uslugama na unutarnjem tržištu.

(2) Ovim se Zakonom uređuje način donošenja provedbenih propisa kojima nadležni ministri i ravnatelji državnih upravnih organizacija (u daljnjemu tekstu: čelnici središnjih tijela državne uprave) na temelju ovoga Zakona podrobnije uređuju pravo na poslovni nastan i slobodu pružanja usluga.

(3) Ovim se Zakonom uređuje i nadzor nad ostvarenjem prava na poslovni nastan i slobode pružanja usluga.

Primjena Zakona

Članak 2.

(1) Ovaj se Zakon primjenjuje na usluge koje pružaju pružatelji usluga s pravom na poslovni nastan na teritoriju Republike Hrvatske ili u državi ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru (u daljnjem tekstu: država ugovornica EGP-a).

(2) Odredbe ovoga Zakona ne utječu na:

- 1) liberalizaciju usluga od općeg gospodarskog interesa rezerviranih za javna ili privatna tijela,
- 2) privatizaciju javnih tijela koja pružaju usluge,
- 3) ukidanje monopola u području pružanja usluga,

4) potpore koje dodjeljuju države ugovornice EGP-a, a koje su obuhvaćene propisima Europske unije (u daljnjem tekstu: EU) o tržišnom natjecanju,

5) slobodno definiranje usluga koje se smatraju uslugama od općeg gospodarskog interesa, načine njihove organizacije i financiranja sukladno propisima o državnoj potpori te specifične obveze kojima podliježu,

6) ostvarivanje temeljnih prava, prava na pregovore, zaključivanje i provedbu kolektivnih ugovora,

7) propise iz radnog prava, uključujući propise o zaštiti zdravlja i sigurnosti na radu,

8) propise o socijalnoj sigurnosti (uključujući obvezno zdravstveno i mirovinsko osiguranje),

9) propise iz kaznenog prava,

10) propise radi zaštite i promicanja kulturne ili jezične raznolikosti te pluralizma medija,

11) područje oporezivanja.

(3) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na sljedeće usluge:

- 1) negospodarske usluge od općeg interesa,
- 2) financijske usluge,
- 3) elektroničke komunikacijske mreže i usluge te elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu, koje su

uređene posebnim propisima donesenim iz područja elektroničkih komunikacija,

4) usluge na području prometa, uključujući gradski prijevoz, taksi službu, prijevoz vozilom hitne medicinske pomoći, prijevoz vozilom za sanitetski prijevoz i lučke djelatnosti,

5) usluge agencija za privremeno zapošljavanje,

6) djelatnosti zdravstvenih usluga bez obzira na to pružaju li ih zdravstvene ustanove, privatna praksa ili trgovačko društvo za obavljanje zdravstvene djelatnosti, bez obzira na način na koji su organizirane i financirane na nacionalnoj razini te bez obzira jesu li javne ili privatne. Ova iznimka obuhvaća zdravstvenu zaštitu i ljekarničke usluge koje zdravstveni djelatnici pružaju pacijentima kako bi ocijenili, zadržali ili poboljšali njihovo zdravstveno stanje,

7) audiovizualne usluge, uključujući kinematografske, bez obzira na način njihovog produciranja, distribucije i prijenosa, te radijsko emitiranje,

8) igre na sreću koje uključuju lutrijske igre, igre u kasinima, kladioničarske igre i igre na sreću na automatima,

9) djelatnosti povezane s izvršavanjem službenih ovlasti,

10) socijalne usluge u području stanovanja, dječje skrbi te potpore obiteljima i osobama koje trebaju trajnu, privremenu ili povremenu pomoć, koje osigurava država, od nje ovlašteni pružatelji usluga ili dobrotvorne organizacije koje je država priznala kao takve,

11) usluge privatne zaštite,

12) usluge javnih bilježnika i javnih ovršitelja, koje imenuje rješenjem čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za pravosuđe.

Primjena Zakona i posebni propisi

Članak 3.

(1) Posebni propisi koji propisuju uvjete ostvarenja prava na poslovni nastan ili slobodu pružanja usluga na teritoriju Republike Hrvatske usklađuju se s odredbama ovoga Zakona.

(2) Propisima iz članka 1. stavka 2. ovoga Zakona propisuje se i drugo što je odlučno za uređivanje područja na koje se propis odnosi. Čelnici središnjih tijela državne uprave u skladu sa svojim nadležnostima i djelokrugom rada donose provedbene propise koji prenose usklađeno zakonodavstvo EU.

(3) U slučaju kad su odredbe ovoga Zakona u suprotnosti s odredbama posebnog propisa koji uređuje uvjete za poslovni nastan ili slobodno pružanje usluga u specifičnim sektorima ili za specifične struke, primjenjuju se odredbe posebnog propisa, uključujući propise o radu izaslanih radnika, propise o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, propise o izvođenju djelatnosti televizijskog emitiranja i propise o reguliranim

profesijama.

(4) Kod donošenja propisa iz stavka 1. ovoga članka uzimaju se u obzir međunarodna načela i preuzete obveze iz međunarodnih ugovora radi sprječavanja nepotrebnih zapreka u ostvarivanju prava na poslovni nastan i slobode pružanja usluga.

Pojmovi u Zakonu

Članak 4.

U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1) »usluga« je svaka samostalna gospodarska djelatnost koja se uobičajeno obavlja za naknadu, ukoliko nije obuhvaćena pravnim propisima vezanim uz slobodu kretanja roba, kapitala i osoba;

2) »pružatelj usluge« je svaka fizička osoba koja je državljanin Republike Hrvatske ili državljanin države ugovornice EGP-a ili svaka pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili državi ugovornici EGP-a koja nudi ili pruža uslugu;

3) »primatelj usluge« je svaka fizička osoba koja je državljanin Republike Hrvatske ili državljanin države ugovornice EGP-a ili svaka pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili državi ugovornici EGP-a koja koristi ili želi koristiti uslugu u profesionalne ili neprofesionalne svrhe;

4) »država sjedišta« je Republika Hrvatska ili država ugovornica EGP-a na čijem teritoriju pružatelj dotične usluge ostvaruje pravo na poslovni nastan;

5) »sjedište« označava stalno mjesto poslovanja gdje se stvarno upravlja gospodarskom djelatnošću od strane pružatelja usluga u neodređenom vremenskom razdoblju i sa stalnom infrastrukturom;

6) »postupak ishoda odobrenja« je svaki postupak koji pružatelj ili primatelj usluge mora slijediti kako bi od nadležnog tijela dobio službenu odluku o pristupu ili obavljanju uslužne djelatnosti, uključujući postupke registracije trgovačkih društava, zadruga, obrta i ustanova;

7) »uvjet« je svaka obveza, zabrana ili ograničenje koje je predviđeno zakonom, ili drugim propisima Republike Hrvatske ili država ugovornica EGP-a ili koje proizlazi iz sudske ili upravne prakse, propisa profesionalnih strukovnih tijela, komora, udruga ili drugih profesionalnih organizacija, usvojenih pri obavljanju svoje pravne nezavisnosti. U smislu ovoga Zakona propisi utvrđeni u kolektivnim ugovorima sklopljenim između socijalnih partnera se kao takvi ne smatraju uvjetima;

8) »prevladavajuće kategorije javnog interesa« su kategorije koje su kao takve priznate u sudskoj praksi Europskog suda, a uključuju sljedeće kategorije: javni poredak, javnu sigurnost, javnu zaštitu, javno zdravlje, očuvanje financijske ravnoteže sustava socijalne sigurnosti, zaštitu potrošača, primatelja usluga i radnika, poštene poslovne transakcije, borbu protiv prijevara, zaštitu okoliša i urbanog okoliša, zdravlje životinja, intelektualno

vlasništvo, očuvanje nacionalne povijesne i umjetničke baštine, kao i ciljeve socijalne i kulturne politike te očuvanje nacionalnog i kulturnog državnog identiteta;

9) »nadležno tijelo« je svako tijelo koje sukladno svom djelokrugu rada i ovlastima nadzire ili regulira uslužne djelatnosti u Republici Hrvatskoj;

10) »regulirana profesija« je profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kod kojih je pristup i obavljanje, odnosno način obavljanja djelatnosti na temelju zakonskih, odnosno podzakonskih ili drugih akata donesenih na temelju zakonskih ovlaštenja, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija, kao i profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kojom se bave članovi strukovnih organizacija s profesionalnim nazivom;

11) »tržišna komunikacija« označava svaku vrstu komunikacije koja je namijenjena neposrednom ili posrednom promicanju robe, usluga ili ugleda fizičke ili pravne osobe koja obavlja trgovačku, industrijsku ili obrtničku djelatnost ili aktivnosti propisane u okviru određene struke. Aktivnosti koje same po sebi ne predstavljaju tržišne komunikacije:

1) davanje informacija koje omogućavaju izravni pristup djelatnosti fizičke ili pravne osobe, što posebno uključuje naziv domene ili adresu elektroničke pošte,

2) komunikacije u vezi s robama, uslugama ili ugledom fizičke ili pravne osobe, koje su pribavljene neovisno, a posebno kada se pružaju bez financijske naknade,

12) »IMI sustav« (Internal Market Information System) je informacijski sustav unutarnjeg tržišta namijenjen za razmjenu informacija između administracija država ugovornica EGP-a,

13) »države ugovornice Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru« su države članice Europske unije te Island, Lihtenštajn i Norveška,

14) »multidisciplinarnе djelatnosti« su zajedničko ili partnersko obavljanje različitih uslužnih djelatnosti dvaju ili više pružatelja usluga,

15) »usluga od općeg gospodarskog interesa« je usluga kojom se izvršava posebna zadaća u društvenom interesu propisana posebnim propisom u kojem je precizno navedena priroda posebne zadaće;

16) »postupovno tijelo« je nadležno javnopravno tijelo koje provodi registracijske postupke za pristup uslužnim djelatnostima.

II. NAČELA UPRAVNOG POSTUPANJA

Načela postupanja

Članak 5.

(1) Nadležno upravno tijelo dužno je postupati u postupcima ostvarenja prava na slobodu poslovnog nastana prema načelima:

- zakonitosti,
- razmjernosti u zaštiti prava stranaka i javnog interesa,
- pomoći stranci,
- učinkovitosti i ekonomičnosti.

(2) Upravno postupanje u smislu ovoga članka odnosi se na sve pružatelje usluga iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona.

Jedinstvena kontaktna točka

Članak 6.

(1) U Republici Hrvatskoj elektronička jedinstvena kontaktna točka (u daljnjem tekstu: jedinstvena kontaktna točka) djeluje pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

(2) Jedinstvena kontaktna točka će pružati pomoć zainteresiranim osobama da mogu obaviti sve postupke i ispuniti sve uvjete za pristup ili obavljanje uslužne djelatnosti.

stavak 2. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

(3) Postupci i uvjeti za pristup ili obavljanje uslužne djelatnosti putem jedinstvene kontaktne točke iz stavka 2. ovoga članka moraju biti jasni i jednoznačni, nedvosmisleni, lako dostupni na daljinu i putem elektroničkih sredstava i redovito ažurirani.

stavak 3. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

(4) Nadležno postupovno tijelo će osigurati da putem jedinstvene kontaktne točke pružatelji usluga mogu dobiti odgovarajuće obrasce i dokumentaciju, obaviti sve radnje u svrhu provedbe postupka, kao i radnje u svrhu ispunjenja uvjeta potrebnih za pristup uslužnim djelatnostima koje žele obavljati i za dobivanje ovlaštenja potrebnih za obavljanje uslužnih djelatnosti.

stavak 4. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

(5) Stavci 3. i 4. ovoga članka ne odnose se na pregled prostorija u kojima se pruža usluga i na pregled opreme koju koristi pružatelj usluge, kao niti na fizičko ispitivanje sposobnosti ili osobnog integriteta pružatelja usluga ili njegovog odgovornog osoblja.

stavak 5. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

III. PRAVO NA SLOBODU POSLOVNOG NASTANA ZA PRUŽATELJE USLUGA

Načelo slobodnog pristupa ili obavljanja uslužne djelatnosti

Članak 7.

(1) Pravo na slobodu poslovnog nastana pružatelja usluga ne

može biti ograničeno posebnim propisom, osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

(2) U smislu ovoga Zakona ne smatra se ograničenjem ispitni postupak ishoda odobrenja u slučajevima:

- 1) ako postupak ishoda odobrenja nije diskriminirajući u odnosu na pružatelja usluge s obzirom na državljanstvo te prebivalište ili boravište,
- 2) ako je postupak ishoda odobrenja opravdan prevladavajućom kategorijom javnog interesa,
- 3) ako je postupak ishoda odobrenja razmjeran u zaštiti prava stranaka i javnog interesa.

Kriteriji provođenja postupaka ishoda odobrenja za obavljanje uslužne djelatnosti Članak 8.

Prilikom provođenja postupaka ishoda odobrenja iz članka 7. stavka 2. ovoga Zakona moraju se zadovoljiti kriteriji:

- 1) zabrana diskriminacije,
- 2) opravdanost prevladavajućih kategorija javnog interesa,
- 3) razmjernost,
- 4) jasnoća, jednoznačnost i nedvosmislenost,
- 5) objektivnost,
- 6) prethodno objavljivanje,
- 7) transparentnost i dostupnost.

Odobrenja za obavljanje uslužne djelatnosti Članak 9.

(1) U ispitnom postupku davanja odobrenja za ostvarenje prava na poslovni nastan ne smije se od pružatelja usluge zahtijevati ponovno ispunjenje uvjeta koji su istovrijedni ili po vrsti i svrsi usporedivi s uvjetima koji su već ispunjeni u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi ugovornici EGP-a.

stavak 1. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

(2) Na temelju dobivenog odobrenja pružatelj usluge može obavljati uslužnu djelatnost na cijelom teritoriju Republike Hrvatske, uključujući osnivanje agencija, društava kćeri, podružnica ili ureda, osim ako novo odobrenje za ostvarenje prava na poslovni nastan ili ograničenje odobrenja za ostvarenje prava na poslovni nastan za određeni dio državnog teritorija nije opravdano prevladavajućom kategorijom javnog interesa.

(3) Nadležno tijelo usvaja zahtjev nakon što se na propisani način ispitivanjem utvrdi da su zadovoljeni uvjeti propisani za obavljanje uslužne djelatnosti.

(4) Osim u slučaju usvajanja zahtjeva, svako rješenje nadležnog tijela, uključujući odbijanje zahtjeva ili ukidanje odobrenja ukoliko više nisu ispunjeni potrebni uvjeti, mora biti u cijelosti obrazloženo i protiv istog se može izjaviti žalba pred nadležnim tijelom ili, ako žalba nije dopuštena može se pokrenuti upravni spor.

Rok trajanja odobrenja za obavljanje uslužne djelatnosti Članak 10.

(1) Usvojen zahtjev pružatelja usluge ne smije biti vremenski ograničen, osim u slučaju ako je:

- 1) rok važenja odobrenja ovisan o trajnom ispunjavanju i kontroli propisanih uvjeta,
- 2) broj raspoloživih odobrenja ograničen zbog prevladavajuće kategorije javnog interesa,
- 3) vremensko ograničenje odobrenja opravdano prevladavajućom kategorijom javnog interesa.

(2) Ograničenje iz stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na najdulje razdoblje u kojem pružatelj usluge mora stvarno započeti svoju djelatnost po ishodu odobrenja sukladno primijenjenim propisima.

stavak 2. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

(3) Pružatelj usluge je dužan obavijestiti jedinstvenu kontaktnu točku iz članka 6. ovoga Zakona u slučaju:

stavak 3. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

- 1) osnivanja društva kćeri čije djelatnosti ulaze u područje primjene ovoga Zakona,
- 2) promjene pravnog statusa, zbog čega više nisu ispunjeni uvjeti za prihvaćanje zahtjeva.

Odabir kandidata Članak 11.

(1) Broj raspoloživih odobrenja može se ograničiti zbog nedostatnih prirodnih izvora ili tehničkih mogućnosti. U tom će slučaju nadležno tijelo postupak odabira provesti na temelju javno objavljene obavijesti i javno objavljenih kriterija za odabir kojima je osigurana nepristranost i transparentnost postupka odabira.

(2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka odobrenje se izdaje za odgovarajuće vremensko razdoblje i neće se automatski produljivati. Prilikom odabira kandidata nitko od kandidata ne smije biti u povlaštenom položaju u odnosu na ostale kandidate koji sudjeluju u postupku odabira.

(3) Sukladno stavku 1. ovoga članka te članku 7., 8. i 9. ovoga Zakona, prilikom utvrđivanja pravila za postupak odabira

kandidata uzet će se u obzir prevladavajuće kategorije javnog interesa.

Rokovi za odlučivanje o urednom zahtjevu za ishođenje odobrenja za obavljanje uslužne djelatnosti

Članak 12.

članak 12. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

- (1) Zahtjev za ishođenje odobrenja može se podnijeti jedinstvenoj kontaktnoj točki ili neposredno nadležnom tijelu.
- (2) Jedinstvena kontaktna točka dužna je bez odgode, a najkasnije sljedeći radni dan dostaviti nadležnom tijelu zaprimljeni zahtjev.
- (3) Nadležno tijelo je dužno o urednom zahtjevu odlučiti rješenjem u roku od 30 dana te ga bez odgode dostaviti podnositelju zahtjeva. Rok počinje teći od dana dostave uredno podnesenog zahtjeva nadležnom tijelu.
- (4) Nadležno tijelo može upravnim aktom produljiti propisani rok za odlučivanje iz stavka 3. ovoga članka, ako to opravdava složenost predmeta, najviše jedanput i to za isto vremensko razdoblje.
- (5) Ukoliko nadležno tijelo u roku propisanim stavkom 3. ili 4. ovoga članka ne donese rješenje, zahtjev se smatra usvojenim. Radi zaštite javnih interesa posebnim propisima mogu se propisati iznimke od ovoga pravila.

(6) Posebnim propisom može se odrediti rok duži od roka iz stavka 3. ovoga članka ukoliko to zahtjeva postupak ishođenja odobrenja za određene specifične uslužne djelatnosti.

(7) Doneseno rješenje o zahtjevu nadležno tijelo dostavlja podnositelju zahtjeva, neovisno o tome je li zahtjev podnesen jedinstvenoj kontaktnoj točki ili neposredno nadležnom tijelu.

Obavijest o prijemu zahtjeva

Članak 13.

članak 13. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

U slučaju da je zahtjev podnesen jedinstvenoj kontaktnoj točki, ista je dužna, bez odgode, pisanim putem podnositelja zahtjeva obavijestiti o:

- 1) prijemu zahtjeva i prosljeđivanju nadležnom tijelu,
- 2) roku u kojem je nadležno tijelo dužno odlučiti o urednom zahtjevu,
- 3) dostupnoj pravnoj zaštiti,
- 4) činjenicama da se nedonošenjem odluke nadležnog tijela u propisanom roku zahtjev smatra usvojenim, odnosno da se ne smatra usvojenim ukoliko su posebnim propisima propisane iznimke sukladno članku 12. stavku 5. ovoga Zakona.

IV. SLOBODA PRUŽANJA USLUGA I IZNIMKE

Načelo slobodnog pružanja usluga

Članak 14.

članak 14. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

(1) Pružatelju usluga iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona osigurat će se slobodan pristup i slobodno pružanje usluga na teritoriju Republike Hrvatske.

(2) Uvjeti za pristup ili pružanje usluga na teritoriju Republike Hrvatske moraju biti u skladu s načelima:

- 1) nediskriminacije koje određuje da uvjet ne smije biti izravno ili neizravno diskriminirajući s obzirom na državljanstvo niti državu poslovnog nastana,
- 2) nužnosti koje određuje da uvjet mora biti opravdan kategorijama javnog poretka, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša,
- 3) razmjernosti koje određuje da uvjet mora biti prikladan za ispunjenje postavljenog cilja i ne smije prekoračiti ono što je nužno za njegovo ostvarenje.

Načelo zabrane ograničavanja slobodnog pružanja usluga

Članak 15.

članak 15. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

(1) Pružatelju usluge sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a osigurat će se slobodno pružanje uslužne djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske.

(2) Pružatelju usluge iz stavka 1. ovoga članka ne smije se ograničiti sloboda pružanja usluga na teritoriju Republike Hrvatske propisivanjem:

- 1) obveze ostvarivanja sjedišta na teritoriju Republike Hrvatske,
- 2) upisa u registar kao uvjeta za obavljanje djelatnosti, osim u slučajevima kada je to određeno ovim Zakonom ili drugim posebnim propisom,
- 3) zabrane uspostave određenog oblika infrastrukture na teritoriju Republike Hrvatske potrebnog za pružanje usluga,
- 4) primjene specifičnih ugovornih odredbi na odnos između pružatelja i primatelja usluge, kojima se samostalno zaposlenim osobama onemogućuje ili ograničava pravo na pružanje određene vrste usluga,
- 5) obveze posjedovanja posebne javne isprave potrebne za započinjanje obavljanja uslužne djelatnosti, izdane od nadležnog tijela u Republici Hrvatskoj,
- 6) zahtjeva koji se odnose na uporabu opreme i materijala u postupku pružanja usluge, osim opreme i materijala potrebnih za osiguranje zdravstvenih i sigurnosnih uvjeta rada,

7) ograničenja koja se odnose na primatelje usluga, sukladno članku 18. ovoga Zakona.

(3) Uvjeti opravdani kategorijama javnog poretka, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša mogu biti postavljeni prekograničnim pružateljima usluga u mjeri u kojoj su razmjerni zaštiti navedenih kategorija.

Iznimke od slobode pružanja usluga Članak 16.

članak 16. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

Odredbe članka 14. i članka 15. ovoga Zakona ne primjenjuju se na:

- 1) usluge od općeg gospodarskog interesa, uključujući:
 - a) usluge u poštanskom sektoru,
 - b) usluge u elektroenergetskom sektoru,
 - c) usluge opskrbe plinom,
 - d) vodne usluge javne vodoopskrbe i javne odvodnje,
 - e) usluge gospodarenja otpadom;
- 2) pravila o radu izaslanih radnika iz Direktive 96/71/EZ;
- 3) pravila o zaštiti osobnih podataka iz Direktive 95/46/EZ;
- 4) pravila iz Direktive 77/249/EEZ kojima se odvjetnicima olakšava učinkovito korištenje slobode pružanja usluga;
- 5) djelatnosti javnog ovrišitelja;
- 6) pravila iz Naslova II. Direktive 2005/36/EZ o reguliranim profesijama i zahtjeve države ugovornice EGP-a u kojoj se pruža usluga, kojima se obavljanje djelatnosti ograničava na određenu struku;
- 7) pravila EU o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti iz Uredbe (EEZ-a) br. 1408/71;
- 8) upravne uvjete u svezi slobodnog kretanja osoba i njihovim prebivalištem ili boravištem, sukladno Direktivi 2004/38/EZ;
- 9) pravila vezana uz vizni sustav i boravak državljana trećih zemalja;
- 10) pravila o nadzoru i provjeri pošiljaka otpada;
- 11) prava intelektualnog vlasništva;
- 12) akte koji po zakonu zahtijevaju sudjelovanje javnog bilježnika;

13) pravila o zakonom obveznoj reviziji godišnjih financijskih izvješća i konsolidiranih računa;

14) registraciju vozila zakupljenih u drugoj državi ugovornici EGP-a (leasing);

15) odredbe koje se odnose na ugovorne i izvanugovorne obveze, uključujući oblik ugovora, određene u skladu s propisima međunarodnog privatnog prava.

Iznimke u pojedinačnim slučajevima Članak 17.

članak 17. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

(1) Nadležna tijela mogu u izvanrednim okolnostima, iznimno od odredbi iz članka 14. i 15. ovoga Zakona, provesti potrebne mjere vezane uz sigurnost usluga nad pružateljem usluga sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a.

(2) Izvanredne okolnosti u smislu ovoga članka su okolnosti povezane s prevladavajućim kategorijama javnog interesa definiranim u članku 30. stavku 1. ovoga Zakona.

(3) Mjere iz stavka 1. ovoga članka nadležna tijela mogu provesti samo na temelju prethodno provedenog postupka propisanog pravilnikom iz članka 38. stavka 1. točke 4) ovoga Zakona.

(4) Mjere iz stavka 1. ovoga članka nadležna tijela mogu provesti ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1) da odredbe nacionalnih propisa, u skladu s kojima je poduzeta mjera, nisu usklađene na razini EU u području sigurnosti usluga,

2) da mjere predviđaju viši stupanj zaštite primatelja nego što to predviđaju mjere koje poduzima država sjedišta u skladu s odredbama nacionalnog propisa,

3) da država sjedišta nije poduzela nikakve mjere ili su poduzete mjere nedostatne,

4) te da su mjere razmjerne nastalim okolnostima.

(5) Stavci 1., 2. i 3. ovoga članka ne utječu na primjenu odredbi propisanih aktima EU, koje jamče slobodu pružanja usluga ili dopuštaju iznimke od te slobode.

V. PRAVA PRIMATELJA USLUGA

Zabranjena ograničenja Članak 18.

članak 18. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

Primatelju usluga ne smiju biti propisani uvjeti koji ograničavaju korištenje usluga pružatelja usluga sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a, a posebice:

1) obveza da pribavi posebno odobrenje od nadležnog tijela ili da podnese izjavu pri takvom tijelu u slučaju korištenja usluga,

2) diskriminirajuća ograničenja dodjele financijske pomoći na temelju činjenice da pružatelj usluge ima sjedište u drugoj državi ugovornici EGP-a ili ograničenja uvjetovana mjestom pružanja usluge.

Nediskriminacija primatelja usluga **Članak 19.**

(1) Na primatelja usluge ne smiju se primjenjivati diskriminirajući zahtjevi uvjetovani državljanstvom te mjestom prebivališta ili boravišta.

(2) Stavak 1. ovoga članka primjenjuje se i na opće uvjete pristupa usluzi, koju pružatelj usluge stavlja na raspolaganje široj javnosti, osim u slučajevima kada su objektivno opravdani različiti uvjeti pristupa usluzi.

Pristup informacijama **Članak 20.**

(1) Nadležno tijelo omogućit će na teritoriju Republike Hrvatske pristup informacijama primatelju usluga, koje se odnose na:

stavak 1. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

1) opće informacije o uvjetima koji se primjenjuju u drugim državama ugovornicama EGP-a u vezi s pristupom i pružanjem uslužnih djelatnosti, a posebice onih vezanih uz zaštitu potrošača,

2) opće informacije o raspoloživim pravnim lijekovima u slučaju spora između pružatelja i primatelja usluge,

3) kontaktne podatke organizacija ili udruga, uključujući Mrežu europskih centara za zaštitu potrošača, od kojih pružatelji ili primatelji usluga mogu dobiti praktičnu pomoć.

(2) Tijelo nadležno za pristup informacijama iz stavka 1. ovoga članka odredit će se sukladno odredbama Zakona o općem upravnom postupku.

VI. SIGURNOST I KVALITETA USLUGA

Informacije o pružateljima i njihovim uslugama **Članak 21.**

članak 21. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

(1) Pružatelj usluga dužan je primateljima usluga staviti na raspolaganje sljedeće informacije:

1) naziv pružatelja usluge, njegov pravni status i oblik, adresu sjedišta i podatke za brzo kontaktiranje i neposredno komuniciranje, osobito broj telefona, broj telefaksa i, ako je to moguće, adresu elektroničke pošte,

2) naziv registra i registracijski broj pružatelja usluga ili istovjetna sredstva identifikacije u tom registru, ako je pružatelj usluge registriran u trgovačkom, obrtnom ili drugom javnom registru,

3) pojedinosti o relevantnom nadležnom tijelu ili jedinstvenoj

kontaktnoj točki, ako djelatnost podliježe postupku ishođenja odobrenja,

4) identifikacijski broj iz članka 22. stavka 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakona država članica o porezu na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnova za ocjenjivanje, ako djelatnost podliježe plaćanju poreza na dodanu vrijednost,

5) stručnu kvalifikaciju i državu članicu u kojoj je priznata ta stručna kvalifikacija, za regulirane profesije, sva profesionalna tijela ili slične ustanove u kojima je pružatelj usluga registriran,

6) opće uvjete i klauzule koje, ako postoje, koristi pružatelj usluge, uključujući ugovorne klauzule koje pružatelj koristi u odnosu na zakon koji se primjenjuje na ugovor i/ili nadležne sudove,

7) postojanje eventualnog jamstva nakon prodaje, koje nije propisano zakonom,

8) cijenu usluge, ako pružatelj usluge unaprijed odredi cijenu za određenu vrstu usluge,

9) glavna obilježja usluge,

10) osiguranje ili jamstva navedena u članku 22. stavku 2. ovoga Zakona, a posebice kontaktne informacije osiguravatelja ili jamca te teritorijalnu pokrivenost.

(2) Pružatelj usluga dužan je osigurati da su informacije iz stavka 1. ovoga članka:

1) lako dostupne primatelju usluge na mjestu gdje se zaključuje ugovor ili pruža usluga ili da su lako dostupne primatelju elektroničkim putem na adresi koju dostavi pružatelj,

2) sadržane u informativnim materijalima koje pružatelj usluge daje primatelju usluge i koji detaljno opisuju ponuđenu uslugu.

(3) Pružatelj usluge dužan je na zahtjev primatelja usluge dostaviti sljedeće dodatne informacije:

1) način izračuna cijene usluge tako da je primatelj usluge može provjeriti ili dovoljno precizno procijeniti, ukoliko pružatelj usluge za određenu vrstu usluge nije unaprijed odredio cijenu,

2) za regulirane profesije, uputu na pravne propise koji se primjenjuju u državi članici poslovnog nastana i načine pristupa tim propisima,

3) informacije o multidisciplinarnim aktivnostima i partnerstvima koja su izravno povezana s navedenom uslugom i informacije o mjerama koje se poduzimaju kako bi se izbjegao sukob interesa. Te se informacije moraju nalaziti u svim informativnim materijalima iz stavka 2. točke 2) ovoga članka,

4) o svim pravilima ponašanja kojima podliježe pružatelj usluge i

adresu na kojoj se elektroničkim putem spomenuta pravila mogu konzultirati navodeći dostupne jezične verzije,

5) ako pružatelj usluge podliježe pravilima ponašanja ili je član trgovačkog udruženja ili drugog tijela koje predviđa izvansudsko rješavanje sporova, pružatelj usluge dužan je i o tome osigurati potrebne informacije. Pružatelj usluge mora navesti načine pristupa detaljnim informacijama o obilježjima i uvjetima korištenja izvansudskog rješavanja sporova.

(4) Pružatelj usluga dužan je informacije iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka staviti na raspolaganje primateljima usluga u dobroj vjeri, jasno i jednoznačno, nedvosmisleno, pravodobno i to prije zaključivanja ugovora o pružanju usluge, ili prije pružanja usluge, ukoliko se ne sklapa pisani ugovor.

(5) Primatelj usluge može pružatelju usluge uputiti pritužbu ili zahtjev za informacijom o pruženoj usluzi.

(6) Pružatelj usluge dužan je u roku od 8 dana od dana zaprimanja pritužbe ili zahtjeva odgovoriti primatelju usluge na pritužbu ili na zahtjev za informacijom o pruženoj usluzi.

Osiguranje sigurnosti usluga Članak 22.

(1) Pružatelj usluge je obavezan obavijestiti primatelja usluge o opasnostima koje po svojoj prirodi mogu predstavljati izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja usluge ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja usluge.

(2) Za određene uslužne djelatnosti čije pružanje predstavlja izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja usluge ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja usluge, propisat će se da pružatelji usluga te uslužne djelatnosti ugovore osiguranje profesionalne odgovornosti ili predvide drugo jamstvo koje je istovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na svoju svrhu.

(3) Kada se pružatelj usluga poslovno nastanjuje na teritoriju Republike Hrvatske, nadležno tijelo ne može zahtijevati osiguranje ili drugo odgovarajuće rješenje ako je, u drugoj državi ugovornici EGP-a u kojoj već ima sjedište, pružatelj usluge već pokriven osiguranjem koje je istovrijedno na teritoriju Republike Hrvatske ili bitno usporedivo s obzirom na namjenu ili pokriće koje se osigurava u smislu osiguranog rizika, osigurane svote ili gornje granice jamstva i mogućeg isključenja iz pokrića. U slučaju djelomične istovrijednosti nadležno tijelo može zatražiti dodatna jamstva za pokriće nepokrivenih rizika.

stavak 3. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

(4) Ako od pružatelja usluge sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske nadležno tijelo zahtijeva potpisivanje osiguranja od profesionalne odgovornosti ili drugo jamstvo, kao dostatni dokaz prihvaćaju se potvrde takvog osiguranja izdane od ovlaštenih financijskih institucija i osiguravatelja sa sjedištem u državi ugovornici EGP-a.

stavak 4. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

(5) U smislu ovoga članka pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

– »izravna i posebna opasnost« znači opasnost koja izravno proizlazi iz pružanja usluge,

– »zdravlje i sigurnost« znači sprječavanje smrtnog slučaja ili ozbiljne osobne ozljede primatelja usluge ili treće osobe,

– »financijska sigurnost« znači sprječavanje značajnog novčanog gubitka ili pada vrijednosti imovine primatelja usluga,

– »osiguranje profesionalne odgovornosti« znači osiguranje koje pružatelj usluge zaključuje u vezi s potencijalnim odgovornostima prema primateljima i, po potrebi, trećim stranama koje proizlaze iz pružanja usluge.

Tržišne komunikacije reguliranih profesija Članak 23.

članak 23. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

(1) Tržišne komunikacije reguliranih profesija ne podliježu potpunim zabranama.

(2) Tržišne komunikacije reguliranih profesija moraju poštivati profesionalna pravila koja su sukladna specifičnoj prirodi profesije, a posebno ona pravila koja se odnose na njezinu neovisnost, dostojanstvo, integritet i poslovnu tajnu.

(3) Profesionalna pravila o tržišnoj komunikaciji moraju biti nediskriminirajuća, opravdana prevladavajućim kategorijama javnog interesa te razmjerna.

Multidisciplinarne djelatnosti Članak 24.

članak 24. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

(1) Pružateljima usluga se ne mogu propisati uvjeti koji ih obvezuju na obavljanje isključivo određene, specifične djelatnosti ili koji ograničavaju zajedničko ili partnersko obavljanje različitih djelatnosti.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, takvim propisanim uvjetima mogu biti obvezani sljedeći pružatelji usluga:

1) regulirane profesije, ako su ti uvjeti opravdani, kako bi se zajamčila usklađenost s propisima koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje, a razlikuju se s obzirom na specifičnu prirodu svake profesije te ako su takvi uvjeti potrebni kako bi se osigurala njihova neovisnost i nepristranost,

2) pružatelji usluga na području certificiranja, akreditacije, tehničkoga nadzora, testiranja ili pokusa, ako su takvi uvjeti potrebni za osiguranje njihove neovisnosti i nepristranosti.

(3) U slučaju usvajanja zahtjeva za odobrenje pružanja usluga multidisciplinarnih djelatnosti između pružatelja usluga reguliranih profesija i pružatelja usluga na području certificiranja, akreditacije, tehničkoga nadzora, testiranja ili pokusa, koji zajednički ili partnerski izvode različite djelatnosti, potrebno je osigurati:

- 1) sprječavanje sukoba interesa i nespojivosti između određenih djelatnosti,
- 2) potrebnu neovisnost i nepristranost za određene djelatnosti,
- 3) međusobnu usklađenost propisa koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje za različite djelatnosti, a posebno u pogledu poslovne tajnosti.

VII. UPRAVNA SURADNJA I NADZOR

Upravna suradnja s državama ugovornicama EGP-a i Europskom komisijom

Članak 25.

(1) Upravna suradnja, u svrhu nadzora pružatelja usluga, s državama ugovornicama EGP-a i Europskom komisijom (u daljnjem tekstu: Komisijom) provodi se putem IMI sustava.

stavak 1. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

- (2) Vlada Republike Hrvatske imenuje nacionalnog IMI koordinatora (u daljnjem tekstu: NIMIC) na prijedlog čelnika središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo.
- (3) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo ovlašćuje osobu koja će obavljati poslove nacionalnog koordinatora za primjenu i provođenje ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: nacionalni koordinator za usluge).
- (4) NIMIC koordinira rad:
 - 1) nacionalnog koordinatora iz stavka 3. ovoga članka,
 - 2) nacionalnog koordinatora iz članka 65. stavka 1. Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija.
 - 3) Nadležna tijela dužna su elektroničkim putem, na zahtjev druge države ugovornice EGP-a, pružiti zatražene informacije i pomoć te poduzeti odgovarajuće mjere u najkraćem mogućem roku.

stavak 5. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

(6) NIMIC je dužan izvijestiti Komisiju o slučajevima kada druge države ugovornice EGP-a ne ispune svoje obveze vezane uz upravnu suradnju po zahtjevima nadležnih tijela ili NIMIC-a.

stavak 6. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

Informacije o pružateljima usluga

Članak 26.

članak 26. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

(1) Nadležna tijela dužna su u sklopu upravne suradnje iz članka 25. ovoga Zakona, na zahtjev druge države ugovornice EGP-a, dostaviti informacije o pružateljima usluga elektronički putem IMI sustava, u najkraćem mogućem roku.

(2) Informacije o pružateljima usluga iz stavka 1. ovoga članka odnose se i na izdavanje:

- 1) potvrde da pružatelj usluge ima sjedište na teritoriju Republike Hrvatske,
- 2) potvrde da pružatelj usluge sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske obavlja djelatnost na zakonit način.

Nadzor nad pružanjem usluga na teritoriju Republike Hrvatske

Članak 27.

članak 27. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

Nadzor nad pružanjem usluga na teritoriju Republike Hrvatske, sukladno članku 14., 15. i 16. ovoga Zakona, na temelju zahtjeva države sjedišta pružatelja usluga postavljenog putem IMI sustava slijedom upravne suradnje, provode nadležna tijela neposredno i samostalno.

Nadzor nad pružateljem usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske

Članak 28.

članak 28. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

(1) Na zahtjev države ugovornice EGP-a nadležna tijela dužna su provesti nadzor nad pružateljem usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske te o rezultatima nadzora i poduzetim mjerama putem IMI sustava obavijestiti državu ugovornicu EGP-a koja je postavila zahtjev za provedbu nadzora.

(2) Nadležna tijela dužna su, putem IMI sustava, obavijestiti u što kraćem vremenskom roku sve druge države ugovornice EGP-a i Komisiju o pružateljima usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske čije djelatnosti mogu ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu.

(3) Pravila obavješćivanja iz stavka 2. ovoga članka odredit će koordinador za obavješćivanje.

(4) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo ovlastit će osobu koja će obavljati poslove koordinadora za obavješćivanje iz stavka 3. ovoga članka i članka 30. ovoga Zakona.

Nadzor nad zakonitošću poslovanja pružatelja usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske

Članak 29.

članak 29. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

(1) Nadležna tijela dužna su obavljati nadzor nad zakonitošću poslovanja pružatelja usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske i poduzimati potrebne mjere, neovisno o tome da li se usluga pruža ili je već pružena usluga uzrokovala štetu na teritoriju Republike Hrvatske ili na teritoriju druge države ugovornice EGP-a.

(2) U slučaju potrebe za činjeničnom provjerom podataka i nadzorom nad pružanjem usluga od strane pružatelja usluge koji ima sjedište na teritoriju Republike Hrvatske, a usluge pruža u drugoj državi ugovornici EGP-a, nadležno tijelo uputit će zahtjev za upravnu suradnju putem IMI sustava dotičnoj državi ugovornici EGP-a. Zahtjev mora biti utemeljen, a razmijenjene informacije smiju se koristiti samo u svrhu zbog koje su zatražene.

Mjere upozorenja Članak 30.

članak 30. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

(1) Ako nadležno tijelo sazna za radnje ili okolnosti vezane za neku uslužnu djelatnost koje bi mogle ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu na teritoriju Republike Hrvatske ili teritoriju drugih država ugovornica EGP-a, o tome će bez odgode obavijestiti koordinatora za obavješćivanje iz članka 28. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Koordinator za obavješćivanje će o okolnostima iz stavka 1. ovoga članka u što kraćem roku obavijestiti državu sjedišta, druge uključene države ugovornice EGP-a i Komisiju.

Informacije o ugledu pružatelja usluga Članak 31.

članak 31. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

(1) Na temelju pisanog i obrazloženog zahtjeva druge države ugovornice EGP-a, nadležno tijelo dostavit će, putem IMI sustava, tražene podatke o pružatelju usluga koji su neposredno vezani uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja usluga.

(2) O disciplinskim ili upravnim mjerama neposredno vezanim uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja usluga ili kaznenim sankcijama nadležno tijelo obavještavat će samo ako je donesena pravomoćna i izvršna odluka. Nadležno tijelo dužno je izvijestiti na temelju kojih odredbi nacionalnog zakonodavstva je donesena pravomoćna i izvršna odluka.

(3) Nadležno tijelo dužno je izvijestiti, u slučaju obavješćivanja o ostalim odlukama neposredno vezanim uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja usluga, je li donesena pravomoćna i izvršna odluka ili je u tijeku žalbeni postupak, u kojem slučaju je dužno izvijestiti kada se očekuje pravomoćnost i izvršnost odluke.

(4) Nadležno tijelo dužno je obavijestiti pružatelja usluga o podacima iz stavka 1. ovoga članka dostavljenim po zahtjevu druge države ugovornice EGP-a.

VIII. NADZOR NAD PROVEDBOM ZAKONA I PREKRŠAJNE ODREDBE

Upravni i inspeksijski nadzor Članak 32.

(1) Upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja središnje tijelo državne uprave nadležno za gospodarstvo.

(2) Inspeksijski nadzor nad provođenjem ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavljaju inspektori u skladu s nadležnostima koje proizlaze iz propisa o ustrojstvu i djelokrugu rada središnjih tijela državne uprave te drugih propisa koji određuju njihovu nadležnost.

(3) Inspektori su dužni obavljati svoje dužnosti neovisno, savjesno i nepristrano te čuvati povjerljivost podataka kad je to potrebno kako bi zaštitili poslovne tajne ili sačuvali osobne podatke u skladu s propisima Republike Hrvatske.

Prekršajne odredbe Članak 33.

(1) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička ili pravna osoba, odnosno pružatelj usluge koji:

1) na primatelja usluge primjenjuje diskriminirajuće zahtjeve uvjetovane državljanstvom ili mjestom prebivališta ili boravišta iz članka 19. stavka 1. ovoga Zakona,

2) ne stavlja primatelju usluge na raspolaganje informacije sukladno članku 21. ovoga Zakona,

točka 2. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

3) ne odgovori na pritužbu ili zahtjev primatelja usluge u roku iz članka 21. stavka 6. ovoga Zakona,

točka 3. stupa na snagu danom pristupanja RH u EU

4) ne obavijesti primatelja usluge o opasnostima sukladno članku 22. stavku 1. ovoga Zakona,

5) ne ugovori osiguranje profesionalne odgovornosti ili drugo jamstvo sukladno članku 22. stavku 2. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička ili pravna osoba, koja obavlja uslužnu djelatnost na teritoriju Republike Hrvatske bez propisanih odobrenja.

(3) U slučaju kad su posebnim propisom za pojedine uslužne djelatnosti propisane prekršajne odredbe različite od prekršajnih odredbi iz stavka 1. i 2. ovoga članka, primjenjivat će se odredbe posebnog propisa.

IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 34.

Provedba i primjena ovoga Zakona provodi se uz poštivanje posebnih propisa o zaštiti osobnih podataka.

Članak 35.

Ukoliko ovim Zakonom nije drukčije propisano, na sve postupke iz ovoga Zakona koji se odnose na regulirane profesije i priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija u svrhu pružanja usluga, odgovarajuće se primjenjuju odredbe Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija.

Članak 36.

Ukoliko ovim Zakonom nije drukčije propisano, na sve postupke iz ovoga Zakona koji se odnose na upravne stvari, odgovarajuće se primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku.

Članak 37.

Pružatelji usluga na koje se primjenjuju pravila strukovnih udruga ili profesionalnih tijela koja predviđaju izvansudsko rješavanje sporova, o toj činjenici, kao i o postupku ostvarenja izvansudskog rješavanja sporova, obavještavaju primatelja usluga sukladno članku 21. ovoga Zakona.

Članak 38.

(1) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo pravilnikom će propisati:

- 1) djelokrug rada NIMIC-a iz članka 25. stavka 2. ovoga Zakona,
- 2) djelokrug rada, postupak imenovanja i potrebne uvjete za obavljanje poslova nacionalnog koordinatora za usluge iz članka 25. stavka 3. ovoga Zakona,
- 3) djelokrug rada koordinatora za obavješćivanje iz članka 28. stavka 3. i 4. i članka 30. ovoga Zakona,
- 4) pravila o mjerama vezanim uz sigurnost usluga iz članka 17. ovoga Zakona,
- 5) tijelo nadležno za pristup informacijama kao i sadržaj informacija iz članka 20. ovoga Zakona,
- 6) način upravne suradnje iz članka 25. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo će donijeti pravilnik iz stavka 1. ovoga članka u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 39.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim odredaba članka 6. stavka 2., 3., 4. i 5., članka 9. stavka 1., članka 10. stavka 2. i 3., članka 12., članka 13., članka 14., članka 15., članka 16., članka 17., članka 18., članka 20. stavka 1., članka 21., članka 22. stavka 3. i 4., članka 23., članka 24., članka 25. stavka 1., 5. i 6., članka 26., članka 27., članka 28., članka 29., članka 30., članka 31. i članka 33. stavka 1. točke 2) i 3) ovoga Zakona, koje stupaju na snagu danom

pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Zakon o uslugama (Narodne novine, br. NN 80-1702/2011), objava od 13.7.2011, na snazi od 21.7.2011